הרוח של בולוניה

(המשך בעמוד 13)

מבולוניה דו"ח נלהב, ששודר בשבת ב־בוקר ביומן השבוע של שידורי ישראל. כאשר גולדה שמעה אותו, בערה בה חמתה להשחית, והיא ציוותה אישית על שידורי ישראל שלא לכלול קטע זה במהדורה השגיה. הוא הושמט. דבר כתב מאמר ראשי מייחד נגד שידור זה.

חזי כרמל, איש מישרד־החוץ וקונסול ישראל בלוס־אנג'לס עד לאחרונה, שוגר לוועידה על־ידי מעריב. שבוע אחרי הוועידה כתב עליה בעיתונו דו"ח חיובי ביותר. גם הכתבת האיטלקית של מעריב, עדה לוצ'יאנו, וכתבת הארץ חולדה ליברנומה, שנכחו בוועידה, שיגרו דיווחים חיוביים. עיתונאית ישראלית שלישית, ליוויה רוקח, שבאה לבולוניה ככתבת כתב־עת איטלקי, היתה נלהבת עוד יותר.

כתבות־הזדון, יחד עם הנוסחות המזוייפות של המיסמכים שפורסמו בארץ, לא באו מאיטליה. הם באו מירושלים.

עובדה זו כשלעצמה מלמדת הרבה. לאיש מן הנוכחים במקום — חברי המישלחת, העיתונאים האובייקטיביים, וגם העיתונאים הזרים — לא היה ספק שהוא נוכח במאורע היסטורי. גם בירושלים הבינו זאת — אחרת לא היתה מופעלת המכונה הגדולה של שטיפת־המוח נגד הוועידה.

גולדה לא היתה שם

עד בבולוניה ניבאה לי עיתונאית ישראלית: „מישרד־החוץ ישמיץ את־כם. אבא אבן וגולדה לא יוכלו לסבול שהשגתם הישג כזה. לגולדה היתה סגי־שה חסרת־ערך עם האפיפיור, שהוא אנטי־ישראלי, ועשתה מעצמה צחוק בסיפורים על החלפת המבטים העמוקים. או קבעו שוחטי פגישה היסטורית. איך הם יוכלו לסבול את הפגישה שלכם עם אישים כה חשובים בעולם הערבי?"

בארץ, לאחר מכן, אמר לי עיתונאי אחר: „מה אתה רוצה? אילו היה אבא אבן נפגש עם עשירית מהאישים שפגשתם, היה מישרד־החוץ ממציא את העיתונים בדיווחים מתמוגגים, והיו מציעים אותו לפרס נובל לשלום. אז איך אתה רוצה שהוא לא יתפוצץ כשהוא קורא על בולוניה?"

אילו חיבר חוקר ישראלי עבודת־דוקטוראט על מיבצע שטיפת־המוח נגד הוועידה, יכול היה לפרסם ספר מעניין, ובו ניתוח של עשרות ידיעות ומאמרים שהופיעו בעיתוני ישראל על הוועידה.

למשל, תכותרת הראשית (בראש העמוד הראשון) של מעריב מיום 14.5.73: השמצה אנטי־ישראלית חריפה בדו"ח שאושר ב־וועידת בולוניה — „ישראל התוקפנית וארצות־הברית מסכנות את השלום" — תביעה לחקור „מעלליי" ישראל בשטחים — קריאה לביצוע החלטות האו"ם ולהכרה בזכויות עמי האיזור — אבל שם ישראל לא הוזכר במפורש — ח"כ אבנדי: המיסמך יישכח — הוועידה הישג.

כותרת אחת זו, שפוברקה בישראל, כוללת חמש אי־אמיתות:

- בוועידת בולוניה לא אושר שום דו"ח, וממילא לא היה בדו"ח „השמצה אנטי־ישראלית חריפה" או לא־חריפה.
- במיסמך היחידי שאושר בבולוניה („קריאה") אין זכר למילים המופיעות בכותרת במרכאות: „ישראל התוקפנית וארה"ב מסכנות את השלום". קשה לתאר זיוף גס יותר מאשר לשים במרכאות פסוק שלא היה ולא נברא. כאילו היה חלק מהחלטה כלשהי.
- אמנם הושמעה בכנס תביעה לחקור את מעשי ישראל בשטחים — אבל לא בהחלטה כלשהי, כפי שמסתבר מן הכותרת, אלא באחד מעשרות הנאומים שהושמעו בוועדות הוועידה. כפי שכבר סיפרתי בראשית סידרה זו, דיווחו יושבי־ראש הוועדות למליאה על תוכן כל הנאומים, כולל נאומים שהכילו הצעות פרו־ישראליות מובהקות. אף אחת מכל ההצעות הרבות האלה לא הובאה להצבעה, ולא קיבלו שום אישור מטעם הוועידה.
- שקר גס הוא ששם ישראל לא הוזכר ב„קריאה" של הוועידה. שם ישראל הוזכר „במפורש" כמה פעמים.
- אבנרי לא אמר „המיסמך יישכח". הוא אמר שהמיסמך חשוב בעיניו לאין שיעור פחות מאשר עצם יצירת התקדים ההיסטורי של דיון ישראלי־ערבי גלוי ורשמי על בעיות־השלום.

אפילו סקידוני מישרד־החוץ אינם מצליחים בכל יום להחדיר חמישה שקרים גסים לכותרת אחת של עיתון!

ספורט טוטו

השבוע מינימום
פרס ראשון:
200 אלף ל"י
(כולל העברה)

* * *

מינימום כלל הפרסים
450 אלף ל"י
(כולל העברה)

עשה לך מנהג קבוע -
מלא טוטו כל שבוע!

אם אתה צעיר ורוצה לחסוך כסף בוא לעבוד בנמל אילת

לנמל אילת דרושים עובדים עד גיל 32, אחרי שירות צבאי ובעלי כושר גופני מעולה למקצוע הסווארות.

במקצוע הסווארות, תוכל להגיע למשכורת ממוצעת של 1000- ל"י לחודש נטו. באם תעבוד 25 ימי עבודה מלאים + 4-5 משמרות נוספות.

המגורים והארוחות יינתנו לך בבית נמלין (מלון של הנמל בו תתאכסן) במחיר מוזל. כך שתוכל לחסוך את מרבית משכורתך. דבר שיאפשר לך לבנות עתיד ומשפחה באילת במשך הזמן תינתן לך עזרה כספית לרכישת דירה (אם כי יש צורך להמתין במור).

המעוניינים לעבוד בנמל אילת ולהשתקע בעיר, יפנו למשרד הראשי: רשות הנמלים, בית מעיא, דרך פתח תקוה 74, תל־אביב, קומה 11, חדר 1121 בכל יום שישי בין השעות 9.00 - 12.00 ויביאו עמם תעודת זהות ופנקס מילואים: ניתן גם לפנות בכתב למדור כח אדם, נמל אילת, ת.ד. 37, אילת.